Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

DECYZJA RADY

z dnia 26 czerwca 1990 r.

w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii

(90/424/EWG)

(Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Rady 91/133/EWG z dnia 4 marca 1991 r.	L 66	18	13.3.1991
►M2	Council Regulation (EEC) No 3763/91 of 16 December 1991 (*)	L 356	1	24.12.1991
►M3	Council Decision 92/337/EEC of 16 June 1992 (*)	L 187	45	7.7.1992
►M4	Decyzja Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 r.	L 243	27	25.8.1992
►M5	Dyrektywa Rady 92/117/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r.	L 62	38	15.3.1993
►M6	Dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r.	L 62	69	15.3.1993
►M7	Decyzja Komisji 94/439/EWG z dnia 30 czerwca 1993 r.	L 203	34	13.8.1993
►M8	Decyzja Komisji 94/77/WE z dnia 7 lutego 1994 r.	L 36	15	8.2.1994
►M9	Decyzja Rady 94/370/WE z dnia 21 czerwca 1994 r.	L 168	31	2.7.1994
►M10	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r.	L 160	103	26.6.1999
►M11	Decyzja Rady 2001/12/WE z dnia 19 grudnia 2000 r.	L 3	27	6.1.2001
►M12	Decyzja Rady 2001/572/WE z dnia 23 lipca 2001 r.	L 203	16	28.7.2001
►M13	Rozporządzenie rady (WE) NR 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r.	L 122	1	16.5.2003
►M14	Dyrektywa 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r.	L 325	31	12.12.2003
►M15	Decyzja Rady 2006/53/WE z dnia 23 stycznia 2006 r.	L 29	37	2.2.2006
►M16	Decyzja Rady 2006/965/WE z dnia 19 grudnia 2006 r.	L 397	22	30.12.2006
►M17	Rozporządzenie Rady WE nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	1	20.12.2006

NB: Niniejsza wersja skonsolidowana zawiera odniesienia do europejskiej jednostki rozliczeniowej i/lub ecu, które od dnia 1 stycznia 1999 r. należy rozumieć jako odniesienia do euro – rozporządzenie Rady (EWG) nr 3308/80 (Dz.U. L 345 z 20.12.1980, str. 1) i rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 (Dz.U. L 162 z 19.6.1997, str. 1).

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B

DECYZJA RADY

z dnia 26 czerwca 1990 r.

w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii

(90/424/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

żywe zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdują się na wykazie w załączniku II do Traktatu; gospodarka hodowlana i wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego stanowią źródło dochodu dla znacznej części ludności rolniczej;

racjonalny rozwój tego sektora i poprawę jego produktywności można uzyskać przez wprowadzanie środków weterynaryjnych mających na celu ochronę i podniesienie poziomu zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt we Wspólnocie;

dążenie do tego celu wymaga pomocy wspólnotowej dla podejmowanych albo zamierzonych działań;

Wspólnota ma przyjąć stopniowo w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r. środki zmierzające do ustanowienia rynku wewnętrznego;

w tych ramach Wspólnota powinna wnieść swój finansowy wkład w wyeliminowanie, możliwie jak najszybciej, każdego przypadku poważnej choroby zakaźnej;

konieczne jest także zapobieganie i ograniczanie, za pomocą właściwych środków kontroli, występowania chorób przenoszonych przez zwierzęta, stanowiących zagrożenie dla zdrowia ludzi;

nowa strategia walki z chorobami zakłada likwidację kontroli na granicach wewnętrznych i harmonizację systemu kontroli produktów pochodzących z państw trzecich; ułatwienie zastosowania tej strategii przez zapewnienie wkładu finansowego Wspólnoty w zainicjowanie i rozwój nowej strategii wydaje się rzeczą właściwą;

harmonizacja istotnych wymagań dotyczących ochrony zdrowia publicznego, ochrony zdrowia zwierząt i ochrony zwierząt zakłada wyznaczenie wspólnotowych laboratoriów łącznikowych i laboratoriów referencyjnych oraz podjęcie działań technicznych i naukowych; zapewnienie wkładu finansowego Wspólnoty wydaje się rzeczą właściwą; szczególnie w dziedzinie ochrony zwierząt pożądane jest stworzenie bazy danych do gromadzenia, przechowywania i rozpowszechniania wszelkich niezbędnych informacji;

wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierzęcych już się kwalifikują do pomocy finansowej ze strony Wspólnoty; odnośne przepisy obejmują przepisy przyjęte dyrektywą Rady 77/391/EWG z dnia 17 maja 1977 r. wprowadzającą wspólnotowe środki zwalczania bruce-

([1]) Dz.U. C 84 z 2.4.1990, str. 1.
([2]) Dz.U. C 149 z 18.6.1990.
([3]) Dz.U. C 168 z 10.7.1990, str. 5.

▼B

lozy, gruźlicy i enzootycznej białaczki bydła ([1]), ostatnio zmienioną rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85 ([2]), dyrektywą Rady 82/400/EWG z dnia 14 czerwca 1982 r. zmieniającą dyrektywę 77/391/EWG i wprowadzającą uzupełniający wspólnotowy środek zwalczania brucelozy, gruźlicy i enzootycznej białaczki u bydła ([3]), ostatnio zmienioną rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85, decyzją Rady 89/145/EWG z dnia 20 lutego 1989 r. wprowadzającą wspólnotowy środek finansowy zwalczania zarazy płucnej bydła (CBPP) w Portugalii ([4]), decyzją Rady 80/1096/EWG z dnia 11 listopada 1980 r. wprowadzającą wspólnotowe środki finansowe zwalczania klasycznego pomoru świń ([5]), ostatnio zmienioną decyzją 87/448/EWG ([6]), decyzją Komisji 86/649/EWG z dnia 16 grudnia 1986 r. wprowadzającą wspólnotowy środek finansowy zwalczania afrykańskiego pomoru świń w Portugalii ([7]), ostatnio zmienioną decyzją 89/577/EWG ([8]), decyzją Rady 86/650/EWG z dnia 16 grudnia 1986 r. wprowadzającą wspólnotowy środek finansowy zwalczania afrykańskiego pomoru świń w Hiszpanii ([9]), decyzją Rady 89/455/EWG z dnia 24 lipca 1989 r. wprowadzającą wspólnotowe środki w celu ustanowienia projektów pilotowych mających na celu zwalczanie wścieklizny w celu jej zwalczania albo zapobiegania ([10]); wskazane jest, żeby wkłady finansowe Wspólnoty przeznaczone na eliminację chorób, o których mowa powyżej, były w dalszym ciągu regulowane odnoszącą się do nich decyzją; niemniej jednak, jeśli chodzi o dodatkowy środek zwalczania brucelozy, gruźlicy i enzootycznej białaczki bydła, jak przewidziano w decyzji 87/58/EWG ([11]), okazuje się, że dla zachowania spójności zasadne byłoby przewidzieć możliwość zwiększenia poziomu wkładu finansowego Wspólnoty do 50 % kosztów poniesionych przez Państwa Członkowskie z tytułu uboju bydła;

należy postanowić o wspólnotowym środku finansowym w celu zwalczania i kontroli niektórych chorób zwierzęcych; wszystkie wspólnotowe środki finansowe na eliminację i kontrolę chorób zwierzęcych, które pociągają za sobą obowiązkowe wydatki z budżetu wspólnotowego, powinny zostać zebrane razem po jednym tytułem;

właściwe jest, aby zadanie podjęcia koniecznych środków powierzyć Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejsza decyzja ustala procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na:

— specyficzne środki weterynaryjne,

— środki kontrolne w dziedzinie weterynarii,

▼M16

— programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych.

▼B

Niniejsza decyzja nie wpływa na posiadane przez niektóre Państwa Członkowskie prawa do finansowego wkładu Wspólnoty przekraczającego 50 % na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie zadań Funduszy Strukturalnych i ich

([1]) Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 14.
([2]) Dz.U. L 362 z 31.12.1985, str. 9.
([3]) Dz.U. L 173 z 19.6.1982, str. 18.
([4]) Dz.U. L 53 z 25.2.1989, str. 55.
([5]) Dz.U. L 325 z 1.12.1980, str. 5.
([6]) Dz.U. L 280 z 3.10.1987, str. 26.
([7]) Dz.U. L 382 z 31.12.1986, str. 5.
([8]) Dz.U. L 322 z 7.11.1989, str. 21.
([9]) Dz.U. L 382 z 31.12.1986, str. 9.
([10]) Dz.U. L 223 z 2.8.1989, str. 19.
([11]) Dz.U. L 24 z 27.1.1987, str. 51.

▼B

efektywności oraz w sprawie koordynacji działań między nimi i koordynacji ich działań z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami ([1]).

TYTUŁ 1

SPECYFICZNE ŚRODKI WETERYNARYJNE

Artykuł 2

Specyficzne środki weterynaryjne obejmują:

— środki stosowane w stanach zagrożenia,

— kampanię przeciw pryszczycy,

— środki ochrony zwierząt,

— wkład w krajowe programy zwalczania niektórych chorób,

— środki techniczne i naukowe.

Rozdział 1

Środki natychmiastowe

Artykuł 3

1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się w przypadku wystąpienia jednej z następujących chorób na terytorium Państwa Członkowskiego:

— księgosusz,

— pomór małych przeżuwaczy,

— choroba pęcherzykowa świń,

— choroba niebieskiego języka,

— choroba cieszyńska,

▼M15

_____

▼B

— ospa owiec lub kóz,

— gorączka doliny Rift,

— guzowata choroba skóry bydła,

— afrykański pomór koni,

— pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej,

— wenezuelskie wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni,

▼M6

— choroba krwotoczna jeleni,

▼M7

— klasyczny pomór świń,

▼M9

— afrykański pomór świń,

— zaraza płucna bydła.

▼B

2. Zainteresowanym Państwom Członkowskim przysługuje finansowy wkład Wspólnoty na eliminację choroby pod warunkiem, że

([1]) Dz.U. L 185 z 15.7.1988, str. 9.

▼B

zastosowane niezwłocznie środki obejmą co najmniej izolację gospodarstwa od chwili podejrzenia i po urzędowym potwierdzeniu choroby:

▼M15

— ubój zwierząt należących do podatnych gatunków, które zachorowały, są zakażone albo podejrzewane o zachorowanie lub zakażenie, a także ich zniszczenie,

▼B

— zniszczenie skażonej paszy i skażonego wyposażenia w przypadkach, kiedy nie można dokonać jego dezynfekcji zgodnie z tiret trzecie,

— oczyszczenie, dezynsekcję i dezynfekcję gospodarstw i wyposażenia w gospodarstwach,

— ustanowienie stref ochronnych,

— wdrożenie odpowiednich środków w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się zakażenia,

— ustanowienie okresu wyczekiwania, jaki ma być przestrzegany po uboju, a przed ponownym obsadzeniem gospodarstwa,

— szybkie i dostateczne odszkodowania dla hodowców.

▼M6

2a. Zainteresowane Państwo Członkowskie kwalifikuje się również do udziału finansowego Wspólnoty, jeżeli w razie wystąpienia ogniska jednej z chorób wymienionych w ust. 1, dwa lub więcej Państw Członkowskich współpracuje ściśle podczas kontroli epidemii, w szczególności w przeprowadzaniu badań epidemiologicznych i obserwacji choroby. Bez uszczerbku dla środków ustanowionych w ramach wspólnej polityki danych rynków, podjęta zostaje decyzja co do specjalnego udziału finansowego Wspólnoty zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 41.

▼B

3. Zainteresowane Państwa Członkowskie są zobowiązane bezzwłocznie informować Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o zastosowanych środkach, zgodnie z legislacją wspólnotową dotyczącą powiadamiania i zwalczania oraz ich wynikach. Sytuacja jest badana najszybciej jak to możliwe w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, zwanym dalej „Komitetem” ustanowionego decyzją 68/361/EWG ([1]). Decyzję o konkretnym wkładzie finansowym Wspólnoty podejmuje się zgodnie z procedurami ustalonymi w art. 41, bez uszczerbku dla środków przewidzianych w kontekście wspólnej organizacji zainteresowanych rynków.

▼M15

4. Jeżeli w świetle rozwoju sytuacji we Wspólnocie konieczne okaże się kontynuowanie środków przewidzianych w ust. 2 oraz w art. 3a, możliwe jest przyjęcie, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, nowej decyzji dotyczącej finansowego wkładu Wspólnoty, który może przekroczyć wartość 50 % przewidzianą w ust. 5 tiret pierwsze. Po przyjęciu tej decyzji możliwe jest określenie wszelkich środków, jakie zainteresowane Państwo Członkowskie musi podjąć w celu zapewnienia skuteczności działań, w szczególności środków innych niż wymienione w ust. 2.

▼B

5. Bez uszczerbku dla środków stabilizujących rynek podejmowanych w ramach wspólnej organizacji rynków, finansowy wkład Wspólnoty, w razie potrzeby podzielony na kilka transz, musi wynosić:

— 50 % kosztów poniesionych przez Państwo Członkowskie na odszkodowania dla właścicieli z tytułu uboju, zniszczenia zwierząt i, gdzie właściwe, produktów z nich pochodzących, na oczyszczenie, dezynsekcję i dezynfekcję gospodarstw i wyposażenia i na

([1]) Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.

▼B

zniszczenie zakażonej paszy i skażonego wyposażenia, określonego w ust. 2 tiret drugie,

— w przypadku decyzji o szczepieniach podjętej zgodnie z ust. 4, 100 % kosztu dostawy szczepionki i 50 % kosztu poniesionego przy wykonywaniu szczepień.

▼M15

Artykuł 3a

1. Niniejszy artykuł oraz art. 3 ust. 3 i 4 mają zastosowanie w przypadku wystąpienia na terytorium Państwa Członkowskiego grypy ptaków.

2. Zainteresowane Państwo Członkowskie otrzymuje od Wspólnoty wkład finansowy na zwalczanie grypy ptaków, jeżeli minimalne środki zwalczania przewidziane w dyrektywie 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków ([1]) zostały w pełni i skutecznie wdrożone zgodnie z właściwymi przepisami wspólnotowymi oraz, w przypadku zabijania zwierząt należących do podatnych gatunków, które zachorowały, są zakażone lub podejrzane o zachorowanie lub zakażenie, jeżeli właściciele zwierząt otrzymali bezzwłocznie odpowiednie odszkodowania.

3. Wkład finansowy Wspólnoty, podzielony w razie konieczności na kilka transz, wynosi:

▼M16

— 50 % wydatków poniesionych przez państwo członkowskie na odszkodowania dla hodowców za uśmiercenie drobiu lub innych utrzymywanych ptaków oraz wartość zniszczonych jaj,

▼M15

— 50 % wydatków poniesionych przez Państwo Członkowskie na zniszczenie zwierząt, zniszczenie produktów pochodzenia zwierzęcego, oczyszczenie i dezynfekcję gospodarstw oraz wyposażenia, zniszczenie skażonej paszy oraz zniszczenie skażonego wyposażenia, gdy nie może ono zostać zdezynfekowane,

— w przypadku decyzji o podjęciu szczepień interwencyjnych zgodnie z art. 54 dyrektywy 2005/94/WE – 100 % kosztów dostawy szczepionki i 50 % kosztów poniesionych przy przeprowadzaniu szczepień.

▼B

Artykuł 4

▼M9

1. Przepisy art. 3 stosuje się, gdy w grę wchodzi kontrola ryzyka o największym znaczeniu zdrowotnym w Unii, które jest spowodowane przez choroby określone w art. 3 ust. 1, również jeśli terytorium, na którym wystąpiła choroba, jest przedmiotem programu usuwania zgodnie z art. 24.

▼B

2. W przypadku wystąpienia rzekomego pomoru drobiu na terytorium Państwa Członkowskiego stosuje się art. 3.

Jednakże, za wyjątkiem przypadków, kiedy Komisja podejmie decyzję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41 i pozwoli pod pewnymi warunkami, w ograniczonym czasie i na ograniczonym obszarze uciec się do szczepień, ze strony Wspólnoty nie zostanie udzielona żadna pomoc na dostawę szczepionki ani na przeprowadzenie szczepień.

([1]) Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 16.

▼M5

3. Przepisy art. 3 z wyjątkiem ust. 2 tiret czwarte oraz ust. 5 tiret drugie stosuje się w przypadku, gdy pojawią się choroby odzwierzęce wymienione w dyrektywie 92/117/EWG, pod warunkiem że ich pojawienie się stanowi nagłe zagrożenie dla zdrowia ludzkiego. Niniejszy warunek zostanie spełniony po podjęciu decyzji przewidzianej w art. 3 ust. 3.

▼B

Artykuł 5

1. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, Komisja na wniosek Państwa Członkowskiego dodaje do wykazu w art. 3 ust. 1 chorobę egzotyczną, której zgłoszenie jest obowiązkowe, a która może prawdopodobnie stanowić zagrożenie dla Wspólnoty.

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, wykaz w art. 3 ust. 1 może być uzupełniony zgodnie z rozwojem sytuacji tak, żeby obejmował choroby, których zgłoszenie jest obowiązkowe zgodnie z dyrektywą 82/894/EWG, oraz choroby przenoszone na ryby, albo może zostać zmieniony bądź skrócony, żeby uwzględnić postęp poczyniony w środkach zarządzonych na poziomie Wspólnoty w celu walki z niektórymi chorobami, w szczególności z klasycznym pomorem świń.

3. Artykuł 3 ust. 2 może zostać uzupełniony albo zmieniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, w szczególności żeby uwzględnić włączenie nowych chorób do wykazu w art. 3 ust. 1 lub zdobyte doświadczenie albo przyjęcie przepisów Wspólnoty dotyczących walki z chorobą.

Artykuł 6

▼M16

1. W przypadku gdy państwo członkowskie jest bezpośrednio zagrożone wystąpieniem lub rozwojem na terytorium państwa trzeciego lub państwa członkowskiego jednej z chorób określonych w art. 3 ust. 1, art. 3a ust. 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 11 ust. 1 lub w załączniku, informuje ono Komisję i pozostałe państwa członkowskie o środkach, które zamierza podjąć dla swojej ochrony.

▼B

2. Sytuacja jest możliwie najszybciej badana w ramach Komitetu, określonego w art. 41. Zgodnie z procedurą przewidzianą w tym artykule można postanowić o przyjęciu wszelkich środków odpowiednich do sytuacji, łącznie z, w szczególności, ustanowieniem strefy buforowej szczepień, oraz o udzieleniu finansowego wsparcia przez Wspólnotę dla środków uznanych za szczególnie konieczne dla powodzenia podjętych działań.

3. Decyzja określona w ust. 2 ustala uzasadnione koszty oraz poziom finansowego wkładu Wspólnoty.

Artykuł 7

1. Na wniosek Państwa Członkowskiego Wspólnota może podjąć decyzję, że Państwa Członkowskie powinny ustanowić zapasy produktów biologicznych przeznaczonych do zwalczania chorób, określonych w art. 3 ust. 1, ►M15 art. 3a ust. 1, ◄ art. 4 ust. 1 (szczepionek, wzorcowych serotypów wirusa, surowic diagnostycznych) oraz bez uszczerbku decyzji przewidzianej w art. 14 ust. 2 dyrektywy 85/511/EWG, w art. 11 ust. 1 niniejszej decyzji.

2. Działanie określone w ust. 1 i zasady jego wdrażania, w szczególności dotyczące wyboru, produkcji, przechowywania, transportu i użycia takich zapasów, oraz poziom wkładu Wspólnoty zostaną ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

▼B

Artykuł 8

1. Jeżeli wystąpienie albo rozwój w państwie trzecim jednej z chorób, określonych w art. 3 ust. 1, ►M15 art. 3a ust. 1, ◄ art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 lub art. 11 ust. 1, może stanowić zagrożenie dla Wspólnoty, Wspólnota może udzielić wsparcia dla środków zwalczania choroby, poprzez dostarczenie szczepionki bądź sfinansowanie zakupu szczepionki.

2. Decyzję o działaniu, określonym w ust. 1, zasadach jego wdrożenia, warunkach, jakim może podlegać, oraz poziomie wkładu finansowego Wspólnoty podejmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 9

1. Komisja przeprowadza we współpracy z właściwymi władzami krajowymi kontrole na miejscu, sprawdzając z punktu widzenia weterynaryjnego, czy przyjęte środki zostały zastosowane.

2. Państwa Członkowskie podejmą wszystkie niezbędne kroki dla ułatwienia tych kontroli, w szczególności zapewnią, żeby eksperci mieli dostęp do wszystkich informacji i dokumentów potrzebnych do oceny, czy środki zostały zastosowane.

3. Ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności dotyczące częstotliwości i metod przeprowadzania kontroli, określonych w ust. 1, wyznaczanie ekspertów weterynaryjnych i procedurę, jakiej muszą oni przestrzegać przy sporządzaniu swojego sprawozdania, przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 10

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki omawiane w niniejszym rozdziale podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

▼M9

Artykuł 10a

Jeśli łączna kwota przeznaczona na dany środek jest mniejsza niż 10 000 ECU, nie przyznaje się wkładu finansowego Wspólnoty.

▼B

Rozdział 2

Kampania przeciwko pryszczycy

Artykuł 11

1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się w przypadku wystąpienia pryszczycy na terytorium Państwa Członkowskiego.

▼B

2. Zainteresowane Państwo Członkowskie uzyskuje wsparcie od Wspólnoty na eliminację pryszczycy pod warunkiem natychmiastowego zastosowania środków przewidzianych w art. 3 ust. 2 oraz odpowiednich przepisów dyrektywy Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy ([1]), zmienionej dyrektywą 90/423/EWG ([2]).

3. Przepisy art. 3 ust. 3 stosuje się.

4. Bez uszczerbku dla środków podejmowanych w kontekście wspólnej organizacji rynku w celu stabilizacji rynku, określony finansowy wkład ustalony na podstawie niniejszej decyzji wynosi 60 % kosztów poniesionych przez Państwo Członkowskie na:

a) odszkodowania dla właścicieli z tytułu:

   i) uboju i zniszczenia zwierząt,

   ii) zniszczenia mleka,

   iii) czyszczenia i dezynfekcji gospodarstw,

   iv) zniszczenia skażonych pasz i, kiedy nie ma możliwości dezynfekcji, skażonego wyposażenia,

   v) strat poniesionych przez rolników w wyniku ograniczeń nałożonych na sprzedaż inwentarza żywego i tuczonych pastwiskowo zwierząt w wyniku przywrócenia natychmiastowych szczepień, zgodnie z art. 13 ust. 3 akapit przedostatni dyrektywy 85/511/EWG;

b) gdzie stosowne, transport tusz do przetwórni;

c) wszelkie inne środki niezbędne do zlikwidowania epidemii choroby.

Komisja określi zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41 charakter pozostałych środków, określonych w lit. c), które mogą się kwalifikować do takiego samego finansowego wkładu Wspólnoty oraz przypadki, w których stosuje się lit. a) ppkt v).

5. Po raz pierwszy nie później niż w 45 dni po urzędowym potwierdzeniu pierwszego ogniska pryszczycy, a następnie wtedy i w taki sposób, jakiego będzie wymagał obrót wypadków, sytuacja jest ponownie badana w ramach Komitetu wspomnianego w art. 42. Badanie to obejmuje zarówno sytuację weterynaryjną jak i szacowane już poniesione wydatki albo zobowiązania. Po tym badaniu możliwe jest przyjęcie nowej decyzji w sprawie finansowego wkładu Wspólnoty, który może przekroczyć wartość 60 % przewidzianą w ust. 4, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42. Decyzja ta wyznacza uprawnione koszty oraz poziom finansowego wkładu Wspólnoty. Ponadto, kiedy ta decyzja zostanie przyjęta, mogą zostać przyjęte wszelkie środki jakie Państwo Członkowskie musi podjąć w celu zapewnienia powodzenia działania, w szczególności środki inne niż te określone w ust. 2.

6. Jednakże, w drodze odstępstwa od ust. 4, określony finansowy wkład Wspólnoty na środki, określone w tym ustępie wynoszą 70 % do ►M9 dnia 1 stycznia 1998 r. ◄

([1]) Dz.U. L 315 z 26.11.1985, str. 11.
([2]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 13.

▼B

Artykuł 12

Każdy środek, o którym zdecyduje Wspólnota w celu wspomożenia kampanii przeciw pryszczycy poza Wspólnotą, w szczególności środki podjęte zgodnie z przepisami ustalonymi w art. 6 i 8, może otrzymać wsparcie finansowe Wspólnoty.

Artykuł 13

Środki i zasady wdrażania środków, określonych w art. 12, ewentualne warunki jakim muszą odpowiadać i poziom wkładu finansowego Wspólnoty przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42.

Artykuł 14

Pomoc wspólnotowa może zostać udzielona na ustanowienie wspólnotowych rezerw szczepionek przeciwko pryszczycy, jak przewidziano w art. 14 ust. 2 dyrektywy 85/511/EWG.

Poziom udziału Wspólnoty i ewentualne warunki, jakim taki udział musi odpowiadać, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42.

Artykuł 15

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki wymienione w art. 12, 13 i 14 podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

Gdyby poważny wybuch pryszczycy wymagał wydatków na mocy przepisów niniejszego rozdziału przekraczających przydział ustalony zgodnie z akapitem pierwszym, Komisja podejmuje niezbędne kroki w ramach swoich uprawnień albo składa konieczne wnioski do władz budżetowych w celu zapewnienia, aby zobowiązania finansowe dotyczące art. 11 zostały spełnione.

▼M10

_____

▼B

Rozdział 3

▼M16

Polityka informacyjna w zakresie zdrowia zwierząt, ich dobrostanu oraz bezpieczeństwa żywności

Artykuł 16

Wspólnota udziela finansowego wsparcia dla ustanowienia polityki informacyjnej w dziedzinie zdrowia zwierząt, ich dobrostanu i bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego, w tym:

a) zainstalowania i rozwoju narzędzi informacyjnych obejmujących odpowiednią bazę danych do celów:

   (i) gromadzenia i przechowywania wszystkich informacji odnoszących się do prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego zdrowia zwierząt, dobrostanu zwierząt i bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego;

   (ii) rozpowszechniania informacji, o których mowa w pkt (i) wśród właściwych organów, producentów i konsumentów, z uwzględnieniem w stosownych przypadkach interfejsów z krajowymi bazami danych;

▼M16

b) wykonywania badań potrzebnych do przygotowania i opracowania prawodawstwa w dziedzinie dobrostanu zwierząt.

▼B

Artykuł 17

Środki określone w art. 16, zasady ich wdrażania i poziom wkładu finansowego Wspólnoty ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 18

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki wymienione w niniejszym rozdziale podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

Rozdział 4

Środki techniczne i naukowe

Artykuł 19

▼M16

Wspólnota może podejmować lub wspierać państwa członkowskie lub organizacje międzynarodowe w podejmowaniu działań technicznych i naukowych koniecznych do opracowania wspólnotowego prawodawstwa w dziedzinie weterynarii oraz do rozwoju kształcenia lub szkoleń w dziedzinie weterynarii.

▼B

Artykuł 20

Decyzję o środkach, określonych w art. 23, zasadach ich wdrażania i poziomie finansowego wkładu Wspólnoty podejmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 21

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki wymienione w niniejszym rozdziale podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

TYTUŁ II

▼M16

Programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych

▼B

Artykuł 22

1. Finansowy udział Wspólnoty w zwalczaniu brucelozy, tuberkulozy i białaczki bydła jest określony — bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 1 — przez:

▼B

— dyrektywę 77/391/EWG,

— dyrektywę 82/400/EWG,

— decyzję 87/58/EWG.

2. Wkład finansowy Wspólnoty w eliminację zarazy piersiowej bydła ustala decyzja 89/145/EWG.

Artykuł 23

1. Wkład finansowy Wspólnoty w eliminację klasycznego pomoru świń ustala decyzja 80/1096/EWG.

2. Wkład finansowy Wspólnoty w eliminację afrykańskiego pomoru świń ustala:

— decyzja 86/649/EWG,

— decyzja 86/650/EWG,

— decyzja Rady 90/217/EWG z dnia 25 kwietnia 1990 r. w sprawie wspólnotowej pomocy finansowej dla zwalczania afrykańskiego pomoru świń na Sardynii ([1]).

3. Wspólnotowy wkład finansowy w eliminację brucelozy owiec ustala decyzja Rady 90/242/EWG z dnia 21 maja 1990 r. wprowadzająca wspólnotowy środek finansowy dla zwalczania brucelozy u owiec i kóz ([2]).

4. Wspólnotowy wkład finansowy w eliminację zakaźnej martwicy krwi ustala się, przed dniem 1 października 1990 r., na mocy decyzji Rady wprowadzającej wspólnotowy środek finansowy w odniesieniu do zwalczania zakaźnej martwicy krwi we Wspólnocie.

▼M16

Artykuł 24

1. Wprowadza się wspólnotowy środek finansowy na pokrycie wydatków poniesionych przez państwa członkowskie na finansowanie krajowych programów zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych wymienionych w załączniku („programy”).

Wykaz w załączniku może zostać zmieniony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 41, w szczególności w odniesieniu do pojawiających się chorób zwierząt stanowiących zagrożenie dla zdrowia zwierząt i, pośrednio, dla zdrowia publicznego lub w świetle nowych dowodów epidemiologicznych i naukowych.

2. Co roku najpóźniej do dnia 30 kwietnia państwa członkowskie przedkładają Komisji roczne lub wieloletnie programy rozpoczynające się w kolejnym roku, na które chciałyby otrzymać wkład finansowy Wspólnoty.

Programy przedstawione po dniu 30 kwietnia nie kwalifikują się do finansowania w kolejnym roku.

Programy przedstawione przez państwa członkowskie zawierają przynajmniej następujące elementy:

a) opis sytuacji epidemiologicznej choroby przed datą rozpoczęcia programu;

b) opis i wytyczenie granic obszaru geograficznego i administracyjnego, na którym program ma zostać zastosowany;

([1]) Dz.U. L 116 z 8.5.1990, str. 24.
([2]) Dz.U. L 140 z 1.6.1990, str. 123.

▼M16

c) przewidywany okres trwania programu, środki, które zostaną zastosowane oraz cel, jaki należy osiągnąć przed datą zakończenia programu;

d) analizę szacunkowych kosztów oraz spodziewanych korzyści programu.

Szczegółowe kryteria, w tym dotyczące więcej niż jednego państwa członkowskiego, przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 41.

W każdym programie wieloletnim przedłożonym przez państwo członkowskie informacje wymagane zgodnie z kryteriami, o których mowa w niniejszym ustępie, powinny zostać przewidziane na każdy rok trwania programu.

3. Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o przedstawienie programu wieloletniego lub odpowiednie przedłużenie czasu trwania przedstawionego programu rocznego, jeżeli programowanie wieloletnie zostanie uznane za niezbędne do zapewnienia sprawniejszego i bardziej skutecznego zwalczania, kontroli i monitorowania danej choroby, w szczególności w odniesieniu do potencjalnych zagrożeń dla zdrowia zwierząt i, pośrednio, dla zdrowia publicznego.

Komisja, we współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi, może koordynować programy regionalne obejmujące więcej niż jedno państwo członkowskie.

4. Komisja ocenia programy przedstawione przez państwa członkowskie zarówno od strony weterynaryjnej, jak i finansowej.

Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie istotne dodatkowe informacje, których Komisja wymaga w celu dokonania przez nią oceny programu.

Okres przeznaczony na gromadzenie informacji dotyczących programu upływa w dniu 15 września każdego roku.

5. Co roku najpóźniej do dnia 30 listopada zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 42, zatwierdza się następujące elementy:

a) programy, w odpowiednim przypadku zmienione w celu uwzględnienia oceny przewidzianej w art. 4;

b) wysokość wkładu finansowego Wspólnoty;

c) górna granica wkładu finansowego Wspólnoty;

d) wszelkie warunki, jakim może podlegać wkład finansowy Wspólnoty.

Programy są zatwierdzane na okres nie dłuższy niż sześć lat.

6. Zmiany w programach są zatwierdzane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 42.

7. W odniesieniu do każdego zatwierdzonego programu państwa członkowskie przedstawiają Komisji następujące sprawozdania:

a) okresowe sprawozdania techniczne i finansowe;

b) najpóźniej do dnia 30 kwietnia każdego roku, roczne szczegółowe sprawozdanie techniczne zawierające ocenę wyników osiągniętych w poprzednim roku i szczegółowe zestawienie wydatków poniesionych w poprzednim roku.

▼M16

8. Wnioski o płatność odnoszące się do wydatków poniesionych przez dane państwo członkowskie w stosunku do danego programu za poprzedni rok należy przedstawić Komisji najpóźniej do dnia 30 kwietnia.

W przypadku złożenia wniosków o płatność po terminie wkład finansowy Wspólnoty ulega obniżeniu o 25 % z dniem 1 czerwca, o 50 % z dniem 1 sierpnia, o 75 % z dniem 1 września i o 100 % z dniem 1 października tego roku.

Najpóźniej do dnia 30 października każdego roku Komisja podejmuje decyzję o płatności wspólnotowej, biorąc pod uwagę sprawozdania techniczne i finansowe przedstawione przez państwo członkowskie zgodnie z ust. 7.

9. Eksperci Komisji mogą przeprowadzić kontrole na miejscu we współpracy z właściwym organem, o ile jest to niezbędne dla zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej decyzji zgodnie z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ([1]).

Przy przeprowadzaniu takich kontroli ekspertom Komisji może towarzyszyć grupa ekspertów utworzona zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 41.

10. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 41.

11. W ramach programów operacyjnych ustanowionych zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 ([2]) państwa członkowskie mogą przeznaczać środki na eliminowanie chorób zwierząt akwakultury, o których mowa w załączniku.

Środki te są przeznaczane, zgodnie z procedurami przewidzianymi w niniejszym artykule, z następującymi dostosowaniami:

a) poziom pomocy jest zgodny z rozporządzeniem (WE) nr 1198/2006;

b) ust. 8 niniejszego artykułu nie stosuje się.

Eliminowanie przeprowadzane jest zgodnie z art. 38 ust. 1 dyrektywy 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r.w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób ([3]) lub programem eliminowania opracowanym, zatwierdzonym i realizowanym zgodnie z art. 44 ust. 2 tej dyrektywy.

▼M17

13. W odniesieniu do programów, które będą realizowane przez Bułgarię i Rumunię w 2007 r., data 1 czerwca wymieniona w ust. 3, daty 15 lipca i 1 września wymienione w ust. 4 oraz data 15 października wymieniona w ust. 5 nie mają zastosowania.

▼B

Artykuł 25

1. Z zachowaniem przepisów art. 22, 23 i 24, poziom finansowego udziału Wspólnoty w programach dotyczących chorób określonych w wymienionych artykułach, ustala Komisja zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, w wysokości 50 % poniesionych w Państwie Członkowskim kosztów odszkodowań dla właścicieli z tytułu uboju bydła z powodu danej choroby.

([1]) Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1.
([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz.U. L 223 z 15.8.2006, str. 1).
([3]) Dz.U. L 328 z 24.11.2006, str. 14.

▼B

2. Na wniosek Państwa Członkowskiego Komisja, w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, bada ponownie sytuację w zakresie chorób, określonych w art. 22, 23 i 24. Takie ponowne badanie obejmuje zarówno sytuację weterynaryjną jak i szacunek wydatków już poniesionych, albo które mają być poniesione. Po tym powtórnym badaniu wszelkie nowe decyzje w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty, który może przekraczać 50 % kosztów poniesionych w Państwach Członkowskich na wypłatę odszkodowań dla właścicieli z tytułu uboju zwierząt z powodu danej choroby, przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42.

Po przyjęciu niniejszej decyzji mogą zostać przyjęte wszelkie środki, jakie zainteresowane Państwo Członkowskie musi przedsięwziąć dla zapewnienia powodzenia działania.

▼M9

3. Jednakże dla finansowanych programów, które mają być zatwierdzone w 1994 r., wkład finansowy Wspólnoty może być mniejszy niż 50 %.

4. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, dokona przeglądu niniejszego artykułu najpóźniej przed dniem 31 grudnia 1995 r., zgodnie ze zdobytym doświadczeniem oraz celami uzupełnienia rynku wewnętrznego.

▼M16

Artykuł 26

Zobowiązania budżetowe Wspólnoty w zakresie współfinansowania programów są dokonywane corocznie. Zobowiązania dotyczące wydatków na programy wieloletnie są przyjmowane zgodnie z art. 76 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich [1] W przypadku programów wieloletnich pierwsze zobowiązanie budżetowe zostaje podjęte po ich zatwierdzeniu. Każde kolejne zobowiązanie zostaje podjęte przez Komisję na podstawie decyzji o przyznaniu wkładu, o którym mowa w art. 24 ust. 5.

▼B

TYTUŁ III

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

Artykuł 27

Wspólnota wspomaga poprawę skuteczności inspekcji weterynaryjnej przez:

— udzielanie pomocy finansowej laboratoriom łącznikowym i laboratoriom referencyjnym,

— wkład finansowy w przeprowadzanie badań mających na celu zapobieganie zoonozom,

— wkład finansowy we wdrażanie nowych strategii kontrolnych wynikających z urzeczywistniania rynku wewnętrznego.

[1] Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

▼B

Rozdział 1

Laboratoria łącznikowe i laboratoria referencyjne

Artykuł 28

1. Każde laboratorium łącznikowe albo laboratorium referencyjne wyznaczone do tej funkcji zgodnie z legislacją wspólnotową w dziedzinie weterynarii oraz spełniające zadania i wymagania ustalone przez tę legislację może otrzymać pomoc wspólnotową.

2. Mechanizmy udzielania pomocy przewidzianej w ust. 1, ewentualne warunki, na jakich może zostać udzielona, i jej wielkość ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

3. Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki przewidziane w niniejszym rozdziale podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

Rozdział 2

Kontrole mające na celu zapobieganie zoonozom

▼M16

_____

▼M9

_____

▼M16

_____

▼B

Rozdział 3

Nowa strategia zwalczania

Artykuł 34

1. Każde Państwo Członkowskie opracowuje program wymiany urzędników pracujących w sektorze weterynaryjnym.

2. W ramach Komitetu Komisja koordynuje wraz z Państwami Członkowskimi programy wymiany.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie środki niezbędne do wdrożenia skoordynowanych programów wymiany.

4. Co roku, na podstawie sprawozdań Państw Członkowskich, realizacja programów wymiany jest badana w ramach Komitetu.

5. Państwa Członkowskie uwzględniają zdobyte doświadczenie w celu poprawy i poszerzenia programów wymiany.

6. Pomoc finansowa Wspólnoty może zostać udzielona w celu popierania sprawnego działania programów wymiany szczególnie poprzez dalsze szkolenia, określone w art. 36 ust. 1. Poziom udziału Wspólnoty oraz wszelkie ewentualne warunki, na jakich może zostać przyznany, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

7. Do celów niniejszego artykułu stosuje się art. 20 i 21.

▼B

Artykuł 35

Artykuł 34 ust. 6 i 7 stosuje się do programów ustanawianych na mocy decyzji przyjętej w art. 19 dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego ([1]), w celu zorganizowania inspekcji weterynaryjnych na granicach zewnętrznych dla produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich.

Artykuł 36

1. Komisja może, albo bezpośrednio albo za pośrednictwem właściwych władz krajowych, organizować kursy podyplomowe lub spotkania dla pracowników w Państwach Członkowskich, w szczególności pracowników odpowiedzialnych za kontrole, określone w art. 35.

▼M9

Takie kursy podyplomowe lub spotkania mogą, zgodnie z dostępnością, zostać otwarte na wniosek właściwych władz oraz po wyrażeniu zgody Komisji dla osób z państw trzecich, które zawarły porozumienie o współpracy z Unią w dziedzinie inspekcji weterynaryjnej oraz dla absolwentów nauk weterynaryjnych w celu rozszerzenia ich szkolenia w zakresie reguł wspólnotowych.

▼B

2. Procedury organizowania środków przewidzianych w ust. 1 oraz poziom wkładu finansowego Wspólnoty ustala Komisja zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 37

1. Wprowadzenie systemów identyfikacji zwierząt i powiadamiania o chorobach na mocy prawa dotyczącego kontroli weterynaryjnych w wewnątrzwspólnotowym handlu żywymi zwierzętami w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego może otrzymać pomoc finansową Wspólnoty.

2. Procedury organizowania środka przewidzianego w ust. 1 i poziom finansowego wkładu Wspólnoty ustala Komisja po konsultacji z Komitetem.

▼M4

Artykuł 37a

▼M16

1. Wkład finansowy Wspólnoty może zostać przyznany na komputeryzację procedur weterynaryjnych odnoszących się do:

a) wewnątrzwspólnotowego handlu i przywozu żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego;

b) hostingu, zarządzania i utrzymania zintegrowanych weterynaryjnych systemów komputerowych, w tym, w stosownych przypadkach, krajowych baz danych.

▼M4

2. Ustalenia organizacyjne dotyczące finansowania na mocy ust. 1 oraz poziom wkładu Wspólnoty określa się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 41.

([1]) Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13.

▼B

Artykuł 38

1. Gdyby Państwo Członkowskie napotkało, z punktu widzenia strukturalnego albo geograficznego, problemy kadrowe albo infrastrukturalne przy wdrażaniu nowej strategii zwalczania, spowodowane urzeczywistnieniem rynku wewnętrznego, na żywe zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego, to może ono uzyskać na okres przejściowy pomoc finansową Wspólnoty, która będzie stopniowo zmniejszana.

2. Zainteresowane Państwo Członkowskie przedkłada Komisji krajowy program wraz z wszelkimi właściwymi informacjami finansowymi, stworzony w celu poprawienia systemu kontroli.

▼M9

3. Do celów niniejszego artykułu stosuje się przepisy art. 24 ust. 3—11.

▼B

Artykuł 39

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki omawiane w niniejszym rozdziale podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

▼M10

_____

▼M11

Artykuł 40a

Wydatkami podlegającymi finansowaniu na warunkach niniejszej decyzji zarządza w sposób bezpośredni Komisja zgodnie z art. 98 akapit drugi rozporządzenia finansowego z dnia 21 grudnia 1977 r. ([1]).

▼M13

Artykuł 41

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ([2]).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE ([3]).

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 42

1. Komitet wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

_____

([1]) Dz.U. L 356 z 31.12.1977, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1150/2000 (Dz.U. L 130 z 31.5.2000, str. 1).
([2]) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.
([3]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼M13

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

▼B

Artykuł 43

1. Decyzja Rady 77/97/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie finansowania przez Wspólnotę niektórych środków stosowanych w sytuacjach nagłych w dziedzinie zdrowia zwierząt ([1]), ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85, traci moc ze skutkiem od dnia podania do wiadomości niniejszej decyzji.

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, Komisja ustali procedury pokrywania kosztów środków zastosowanych przy szczepieniu przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni od dnia 1 września 1989 r.

2. Jednakże decyzje przyjęte na podstawie decyzji 77/97/EWG zachowują moc.

▼M16

Artykuł 43a

Co cztery lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie sytuacji w zakresie zdrowia zwierząt oraz wydajności wdrażania programów w różnych państwach członkowskich, zawierające szczegółowe informacje na temat zastosowanych kryteriów.

▼B

Artykuł 44

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 78.

▼M16

ZAŁĄCZNIK

Choroby zwierzęce i odzwierzęce

— Gruźlica bydła

— Bruceloza bydła

— Bruceloza owiec i kóz (*B. melitensis*)

— Choroba niebieskiego języka na obszarach endemicznego występowania lub obszarach wysokiego ryzyka

— Afrykański pomór świń

— Choroba pęcherzykowa świń

— Klasyczny pomór świń

— Zakaźna martwica układu krwiotwórczego

— Zakaźna anemia łososi

— Wąglik

— Zaraza płucna bydła

— Grypa ptaków

— Wścieklizna

— Bąblowica

— Pasażowalne encefalopatie gąbczaste (TSE)

— Kampylobakterioza

— Listerioza

— Salmonella (salmonella odzwierzęca)

— Włośnica

— Werotoksyczne szczepy E. coli

— Wiosenna wiremia karpi (SVC)

— Wirusowa posocznica krwotoczna ryb łososiowatych (VHS)

— Zakażenie herpeswirusem koi (KHV)

— Bonamioza wywoływana przez *Bonamia ostreae*

— Marteilioza wywoływana przez *Marteilia refringens*

— Choroba wywołana przez wirus Whispovirus (zespół WSSV) u skorupiaków.